



Crisis op de camping (Schöne Ferien)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

Vertaling

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
Fax: 072 - 5 15 53 66
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CRISIS OP DE CAMPING (SCHÖNE FERIEN)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2010 Deutscher Theater Verlag
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Jannes Haverkamp: Ouderwets geklede mopperpot, kan het niet vinden met zijn schoonmoeder. *(type Onslow van Schone schijn)*

Gerda Haverkamp: Zijn vrouw, goedmoedig, maar niet op haar mondje gevallen; *(type echtgenote Onslow)*

Miep: Moeder van Gerda, had voor haar dochter een andere, wat nettere man in gedachten.

Gijs van Zanten: Nette man in houding, spraak en kleding. Is gesteld op goede omgangsvormen. *(Denk aan Richard van Schone schijn)*

Truus van Zanten: Zijn vrouw, even netjes en correct; *(type Hyacinth van Schone schijn, niet te zwaar aan zetten)*

Jeroen van Zanten: Zoon arrogant, opschepper, oneerlijk, koel en genadeloos.

Jenny: 'Vriendin' van Jeroen, zelfbewust type, hoopt carrière als model te maken met steun van Jeroen. Komt op gekleed als model.

Maaïke: Campinggast, alleenstaande moeder, heel opdringerig, vindt zichzelf een goede opvoedster, en hangt de psycholoog uit; geitewollen sokken type.

Peter: Campinggast, onbeduidend figuur, ouderwets gekleed, sloom, moederskindje. *(Dit spel kan heel goed lekker kluchtig worden gespeeld, met uitvergroete types)*

Decor:

Het stuk speelt zich af op een camping. Links een caravan (*of camper*) met voortent of pergola en van alle gemakken voorzien. Van ventilator tot verlichting en van mooi meubilair tot een schotelantenne. Om het onderkomen kan een kleine afscheiding worden gemaakt. Brievenbus met opschrift: Familie Van Zanten. Rechts in het begin een lege staanplaats met plaatsnummer 137A. Vanaf het tweede bedrijf staat hier een gewone familietent. Daarvoor eenvoudige klapstoelen. Het geheel maakt niet bepaald een riante indruk. In het midden een gang naar de camping. Achterwand kan bestaan uit een gezicht op een meer, bergen, of andere tenten dan wel caravans. Drie op- en afgangen: links achter, rechts achter en rechts voor.

Eerste bedrijf

Gijs: (*zit op campingstoel, legt krant weg, zegt dan dan hoofdschuddend*) Wat is het toch ook wat. (*dan naar achteren*) Heb je dat ook gelezen, mijn muisje? Al weer diefstal op een camping. Deze keer De Zonnebloem. Ze hebben een stuk of wat tenten en caravans geplunderd.

Truus: (*komt uit de caravan*) De Zonnebloem? Dat is hier vlak bij. Hemeltjelijf, mijn beertje toch. Het wordt met de dag gekker; ik word er gewoon akelig van.

Gijs: De politie heeft geen idee waar ze moet zoeken. Ze weet zelfs niet of het een dief is, of een bende. We moeten oppassen, mijn muisje; dit zijn geen kwajongensstreken meer.

Truus: Maar ze zullen ons toch niet zo maar beroven?

Gijs: Je weet maar nooit, het kan maar zo zijn dat wij de volgende slachtoffers zijn. Ze deinzen vandaag de dag nergens voor terug. Ze slaan je voor een paar centen buiten westen. Het is een rare wereld op het moment.

Truus: Neem nog maar een koppie kamillethee, mijn beertje. (*schenkt in*) Die mensen van Veenstra van hiernaast, zijn net op tijd vertrokken.

Gijs: Ja jammer, maar niks aan te doen. En het waren toch zulke nette mensen, net als wij. Wij hebben toch zeker meer dan twintig jaar samen hier gestaan, en er is nooit een onvertogen woord gevallen.

Truus: Schatten van mensen waren het, en net als wij gesteld op rust.

Gijs: Jammer dat ze weg zijn; maar ja, ze waren ook al over de tachtig. Het werd ze allemaal wat te veel, zei de buurman. Nou zeter af; ze hebben nu een appartement en worden goed verzorgd. Het zij ze van harte gegund.

Truus: Nou ja, misschien hebben we ook wel geluk met de nieuwe mensen.

Gijs: Je moet hier vanuit gaan: anders is vaak niet beter.

Truus: Wees toch niet altijd zo pessimistisch, mijn beertje.

Gijs: Maar een ding kan ik je wel vertellen, mijn muisje. Ik zal mij goed voorbereiden op die dieven. Laat ze maar komen. Ik verzet mij tot het uiterste, ik lust ze rauw. Ik geef mij zo maar niet over. Nee, dan kennen ze Gijs van Zanten nog niet.

Truus: Lijkt het je niet verstandiger, dat wij de boel inpakken. Thuis

is het in ieder geval veiliger dan hier.

Gijs: Niks er van! Wij blijven hier. Maak je maar niet dik. Ik zal je wel beschermen. Heb jij er wat op tegen als ik even op een oor ga liggen.

Truus: En dat noem jij beschermen?

Gijs: Ach wat, die dieven komen vast en zeker niet op klaar lichte dag. Laten we nu maar een beetje gaan slapen, dan kunnen wij vannacht beter wakker blijven.

Truus: Als jij denkt dat het vertrouwd is, vooruit dan maar. Het is nu nog mooi rustig.

Gijs: Maar je kunt beter wel het mooie servies even weg zetten.

Truus: Ik dacht dat die dieven overdag niet kwamen.

Gijs: Niet vanwege de dieven, maar vanwege de kinderen die hier rondlopen. Als die aan het voetballen zijn, kijken ze verder nergens naar. En je kunt tegenwoordig ook geen mens meer vertrouwen.

Truus: Behalve dan die mensen van Veenstra...

Gijs: En die zijn jammer genoeg weg. Ik ben toch zo blij met die rust hier! Wij laten ons goede humeur toch niet bederven door een stelletje struikrovers, Ben je mal. Niks er van! *(beiden af in de tent)*

Jannes: *(van rechts achter, met een kleine tas en een plattegrond)* Nummer 137 A! Hier moeten we zijn, Gerda. *(gooit tas met tent er in met veel lawaai op de grond)* Lekker rustig hier, dat zal ons goed bevallen.

Gerda: *(zwaar bepakt achter hem aan)* Ik had mij er eigenlijk heel wat anders van voor gesteld. Jij hebt mij nogal wat beloofd, omdat we 25 jaar getrouwd zijn. Jij had het over een mooie reis met de boot of het vliegtuig.

Jannes: Kun je nou niks anders dan mopperen! Jij bent al net als je moeder. Laat het vliegen maar aan de vogels over, die kunnen dat veel beter. En een bootreis kun je hier ook maken. Ik heb al gezien dat je hier kano's kunt huren.

Gerda: Nou ja, ik wil het alleen maar even opmerken. Je hebt op de biljartclub nogal opgescheept over een dikke vakantie, die wij gingen maken. Dit is heel wat anders!

Jannes: Jij en je moeder kijken te veel naar de televisie. Naar die rare programma's waarin ze door het oerwoud jakkeren en sprinkhanen eten. En met slangen in de weer zijn. Had jij dat dan liever gehad?

Gerda: Praat toch niet zo dom! Dit is het andere uiterste. Vierentwintig jaar zijn we naar het zelfde pension in Valkenburg geweest, en nou moeten we overnachten in een tent.

Jannes: Als ik van tevoren had geweten, dat je moeder ook mee ging, dan was ik er liever helemaal niet aan begonnen.

Gerda: Ik hoop niet dat jij de hele vakantie ruzie zit te maken met mijn moeder, anders word ik hier nog gek ook.

Jannes: Ach, je moeder heeft het hier vast wel naar de zin. Het is toch ook hartstikke rustig hier. *(maakt blikje bier open, neemt een flinke slok, boert)* En, wees nou eerlijk: is het hier niet geweldig romantisch dan?

Gerda: Ja, dat was een romantisch boertje, dat moet ik je zeggen; het begint al goed! Waarom heb jij eigenlijk ook een eenpersoons tentje mee genomen? *(laat het tentje zien)*

Jannes: Jij gelooft toch zelf ook niet, dat ik met je moeder in één tent slaap. Dat kun je wel vergeten.

Gerda: Mijn moeder slaapt gewoon bij ons in de tent, ja! En als jij zo begint, dan ga ik liever weer naar huis!

Jannes: En we zijn er nog maar net. Haal de bagage en je moeder maar uit de auto. Ik rijd in deze vakantie geen meter meer. Dat kan toch ook niet met de benzineprijzen van vandaag de dag!

Gerda: Jij wilt de auto daar voor toch niet zo laten staan?

Jannes: En waarom niet? Ga jij maar vast. Ik zet intussen de tent wel op. Dat doe ik namelijk liever alleen. Dat is werk voor echte kerels.

Gerda: Dan ben ik toch wel heel benieuwd! *(rechts af)*

Jannes: Bij dit werk kan ik geen vrouwen gebruiken! Zo, dan zal ik die tent eens even in de benen flansen. Wat zegt mij nou zo'n klein tentje. *(drinkt blikje bier leeg, kijkt rond of iemand hem ziet, gooit blikje rechts achter weg, kipt de tent en stangen uit de zak)* Zo, dan zetten we eerst maar eens de stangen in elkaar. Het is toch ook maar een peuleschil. *(onhandig bezig met de stangen)* misschien zo... of toch maar beter zo..., of andersom. *(hij krijgt het niet voor elkaar, gooit de stangen boos op de grond)*

Gijs: *(van links uit de tent)* Neem me niet kwalijk, maar kan het een beetje zachter. Mijn vrouw en ik doen namelijk even een dutje. Bedankt! *(weer links af)*

Jannes: Een dutje?! Op dit uur van de dag! Het moet toch ook niet gekker worden. Wat een luiwammes! Geen wonder dat ons mooie land naar de knoppen gaat. Als iedereen zo'n instelling had, dan konden we ons wel opknopen. Hebben die dan niks anders te doen? Een dutje!? Mensen nog aan toe, wat een figuur! *(weer aan de slag met de stangen)* Waarom past dit nou niet. *(leest zoals geschreven)* Made in China“ *(Maade in Sjiena)*, dat kan ook niet goed komen! Laten die Chinezen maar loempia's in elkaar draaien,

dat is beter. *(gooit de stangen weer op de grond en trapt er tegen aan, komt tot bezinning)* Nee, Jannes, nee, nee, nee! Je moet je niet opwinden, rustig blijven, jij hebt vakantie. Laat de vrouwen zich maar redden met de tent, dat is toch ook geen mannenwerk. *(pakt links campingstoel van Van Zanten, en trekt weer een blikje bier open)*

Maaïke: *(van rechts met leeg bierblikje, belt met mobieltje, mag ze vaker doen)* ...blijf maar even aan de lijn, Anke. *(praat nu met Jannes)* Zo, zo, dus dit blikje is - neem ik aan - van u! Wat denkt u wel. In de eerste plaats had een van mijn kinderen dit ding wel op z'n hoofd kunnen krijgen. En in de tweede plaats geeft u niet bepaald een goed voorbeeld met dat gezuip. Alsjeblieft, gedraagt u zich een beetje, want dit is namelijk een familie-camping, waarbij de kinderen volop de ruimte krijgen om zich te ontwikkelen.

Jannes: Waar bemoei jij je mee mens?! Ik heb vakantie en wil mijn rust. Wie ben jij, ben je soms van de camping-politie?

Maaïke: Ik ben Maaïke Slagter. En ik ben adviseur op het gebied van opvoeding, dus ik weet wel waar ik over praat.

Jannes: Dan voedt jij je kinderker maar op, maar mij niet! Zo'n mens als jij daar zat ik nou nét op te wachten.

Maaïke: Onverbeterlijke mensen zoals u heb ik ook al eens geholpen. En trouwens, als u op deze tijd van de dag al aan de drank zit, bent u waarschijnlijk verslaafd. En van alcoholverslaving heb ik ook verstand, want daar heb ik ook voor door geleerd, dus ik weet waar ik over praat. Goeie dag! *(laat bierblikje op zijn voet vallen , telefoneert verder)* Anke, jij gelooft niet wat ik net mee gemaakt heb..., wat loopt er toch ook een vreemd volk rond. *(telefonerend rechts af)*

Jannes: Au, precies op mijn ingegroeide teennagel... au *(hupt op een been, houdt de teen vast)* Wat een dragonder! Ik drink bier wanneer ik dat wel, ja! *(roept haar achterna)* Daar heb jij niks mee te maaken! Auaaa ... *(ziet rechts schotel met water, koelt zijn teen daarin)* Hé mensen, is dat lekker!

Truus: *(van links uit de tent)* Mag ik u er wel even aan herinneren dat wij hier 's middags tussen een en twee rusten. Wij hebben ons hele leven hard gewerkt, en belasting betaald, dus wel wat rust verdiend, dunkt me. En wilt u uw voet wel uit het badje van onze Daisy halen?

Jannes: Sorry hoor. Ik kon toch ook niet weten, dat u nog een baby hebt.

Truus: Daisy is onze hond.

Jannes: (*verdwaasd*) Wa-blijf? Wat hoor ik nou? Een hond? Een bad voor zo'n scharminkel? Nou ja zeg, u lijkt wel niet goed wijs.

Truus: Daisy is geen scharminkel, maar een pekinees van het zuiverste ras, hebt u dat begrepen?! En ik hoop dat u ons nu onze werverdiende rust gunt. (*weer links af in de tent*)

Jannes: Prima, prima! Eerst dat malle mens met haar gezeur en dan ook nog een badkuip voor een hond. Volgens mij is er hier niet een goed bij z'n verstand.

Gerda: (*met bagage en Miep van rechts achter, klapt enthousiast in de handen*) Kijk eens aan, de tent staat al mooi overeind!

Miep: Dat had ik je toch al voorspeld: ook dat kan hij niet.

Gerda: Moeten wij je helpen, Jannes?

Jannes: (*geprikeld*) Waarmee? Daar heb ik jou niet bij nodig. En je moeder al helemaal niet!

Miep: Laat 'm toch. Misschien staat de tent wel overeind tegen de tijd dat wij weer naar huis gaan.

Jannes: Zeg schoonmoe, ik heb bij jouw praatjes geen belang, en zeker niet in mijn vakantie!

Gerda: Laat mijn moeder er buiten! Zij heeft toch gelijk of niet soms? Je bent toch ook een onhandige stoethaspel.

Jannes: Nou ja, zeg, als het zo moet. Dan zetten jij en je moeder de tent maar op! Zij weet toch alles beter. (*tot Miep*) Hier, hou die stangen maar vast, het liefst tussen de tanden! Dan kun je ook niet zo zeuren.

Miep: Och, och, wat heb jij toch voor een kerel aangehaald. Ik ben blij dat opa dit niet meer hoeft mee te maken.

Gerda: Alsjeblieft moeder hij is immers niet altijd zo.

Trien: Nee, dat zal wel. Ik neem aan dat hij 's nachts slaapt, dan zal het wel meevallen.

Jannes: Jij had haar thuis moeten laten! Dan had ze ruzie kunnen maken met haar papegaai!

Gerda: En nou is het afgelopen met die bekvechterij!

Jannes: Goed, goed. Zeg schoonmoeder, terwijl Gerda en ik de tent opbouwen, kun jij mooi even de auto uitladen. Je mag er wel wat voor doen, nou je met ons op vakantie bent.

Miep: Wat nou, wel wat voor doen?! Volgens mij heb ik deze vakantie betaald. Anders hadden wij nou thuis achter de geraniums gezeten. Ach, mijn lieve Gerda toch, waarom heb jij die jongen toch niet genomen waar jij voor deze Neanderthaler verkering mee had. Daar is wel wat van terecht gekomen, die heeft een goede baan.

Jannes: Gerda! Waarom moeten wij eigenlijk ieder jaar die roddeltante mee op sleeptouw nemen.

Gerda: Omdat het mijn moeder is! En trouwens, eerder namen wij ook altijd je vader mee.

Jannes: Ja, maar dat was ook een heel ander mens.

Gerda: Jannes!

Miep: Laat 'm toch, Gerda! Typisch een geval van: Dom geboren en niks bijgeleerd.

Gerda: En nou is het afgelopen! Als wij dan toch op deze camping moeten blijven, dan wil ik wel mijn rust ja. En ik laat mijn goede humeur niet bederven door jullie!

Gijs: (*links uit de tent, 'smekend'*) En zo denken wij er ook over. Jullie voorgangers waren fijne, nette mensen, heel wat anders dan jullie. Wij hopen dat het beter wordt! (*links af*)

Jannes: Hier gemakker, daar gemakker! Ze kunnen van mij de pot op! Nee Jannes, nee, nee, nee, niet opwinden! Rustig blijven, ook al bestaat de hele wereld kennelijk uit halve garen.

Maaïke: (*opgewonden van rechts, tegen Jannes*) Welke idioot heeft zijn auto midden op het pad geparkeerd?

Jannes: Welk pad? Ik zie geen pad!

Gerda: Ik heb je toch gezegd, dat de auto daar niet mag staan.

Maaïke: Ik had het kunnen weten. U weer natuurlijk – wie anders! In de eerste plaats mag u hier de auto niet in de zijweggetjes parkeren, maar moet u op de hoofdweg blijven! In de tweede plaats verspert u de weg naar het speelveldje voor de kinderen. En in de derde plaats kunnen kinderen zich gemakkelijk bezeren aan die oude roestbak!

Jannes: Die snotneuzen moeten maar ergens anders gaan spelen en met de vingers van mijn auto af blijven. En dat is voor alle duidelijkheid geen oude roestbak, maar een mooie achtklepper van een paar jaar oud. Is van een stewardess geweest, heeft haast niks op de teller. Logisch, want een stewardess zit meer in het vliegtuig, dan achter het stuur. Als jouw kinderen zich niet beter gedragen, kunnen ze van mij een pak slaag krijgen!

Maaïke: Aha, u bent ook nog gewelddadig! Dat komt mooi uit, want daar ik u wel van af helpen. U krijgt van mij voor niks een cursus die speciaal bedoeld is voor mannen die last hebben van een zogenaamde midlife-crisis. (*tegen Gerda*) Hij heeft dringend hulp nodig, dat ziet u toch zelf ook wel?

Gerda: (*droog*) Nou ja. Bij het opzetten van de tent heeft hij in ieder geval hulp nodig...

Miep: Hulp – die? Vergeet dat maar. Dat is een hopeloos geval! Dat is boter aan de galg smeren!

Maaïke: Ik denk dat hij nog te redden is! Wij moeten vandaag nog met de therapie beginnen! (*bladert in haar agenda*) Vandaag om half zes heb ik nog tijd. Voor u is er iemand aan de beurt met het zelfde gedrag. Die loopt hier ook nog vrij rond op de camping, dat is gewoon niet te begrijpen. Vijf minuten voor de afspraak moet u er zijn. Dan kan ik meteen beginnen met de therapie.

Jannes: Van mij mag je mijn schoonmoeder wel in therapie doen, maar ik kom niet!

Maaïke: Och, och, wat is het toch wat! Hij snapt zelf niet hoe erg hij er aan toe is. Ik moet maar meteen beginnen! (*zoekt en geeft hem een steen of kei*) Zeg maar tegen deze steen: nee, ik wil geen spelende kinderen tot last zijn, en ik zet mijn auto weg.

Jannes: Weet jij wat jij kunt met die steen: de boom in! (*gooit de steen naar achteren, er rinkelt glas*)

Gerda: (*kijkt naar achteren*) Mooi gedaan! Midden in de roos. De voorruit van de auto is aan barrels.

Maaïke: Ik probeer het op een andere manier. (*kruist haar wijsvingers heel dicht bij zijn neus*) Weg met de auto, weg met de auto, weg met de auto ... en als u hem niet gauw weg zet, dan... dan...

Jannes: (*slaat haar op de vingers*) Weg met dat malle mens..., weg met dat malle mens.... Jij bent lang niet goed!

Maaïke: (*tegen Gerda*) Hij is een heel moeilijk geval. U moet net zo lang op hem inpraten, dat hij dat zelf ook in ziet. U moet de baas over hem worden. En als het wat beter gaat, mag u hem af en toe belonen. Met een lolly of zo. Maar dan wel een suiker vrije, want ik ben ook nog gewichtsconsulente. (*tot Jannes*) Dus om vijf voor half zes moet u er zijn. (*op afstand*) En zoals u er uit ziet, sandalen, witte sokken, driekwart broek, een wit hemd en ook nog bretels... (*weer rechts af*)

Gerda: Jannes, ik heb het je toch gezegd! Die auto staat in de weg! Die kun jij daar niet laten staan!

Jannes: Therapie? Laat me niet lachen. Het is haar schuld dat mijn voorruit naar de knoppen is! Die snotneuzen moeten maar ergens anders gaan spelen!

Gerda: (*kijkt naar achteren*) En straks valt er ook nog een bal op die mooie roestbak van jou, en krijg je weer een aanval!

Jannes: Zijn die daar dan nog aan het spelen? Wacht maar even, die zal ik eens wat laten zien. Als ze niet gauw opdonderen, dan... (*snel rechts achter af*)

Miep: Ik vind dat die vrouw gelijk heeft! Hij moet behandeld worden. Ik heb trouwens nog liever, dat jij je van hem laat scheiden.

Gerda: Maar moeder toch! Begin jij nou ook al met die onzin. Haal de koelbox maar op, dan zal ik eerst eens wat te eten maken.

Miep: Och, och, ben ik hier op een camping verzeild geraakt, en dan ook nog met mijn schoonzoon! Gelukkig hoeft opa dit niet meer mee te maken. *(rechts achter af)*

Gerda: Ik hoop niet dat dit de hele vakantie zo door gaat! Ik heb er nou al genoeg van!

Jannes: *(van rechts achter, trots)* Moet je je toch eens voor stellen! Een van die apen leunde zo maar tegen mijn auto. Nou, die heb ik even goed bij de oren gepakt, dat doet hij nooit weer. Als hij mij aan ziet komen, gaat hij met een boog om mij heen.

Gerda: Bij de oren gepakt? En dat alleen maar omdat hij tegen je auto leunde?

Jannes: Jij snapt er ook niks van! Daar begint het mee. Eerst leunen ze tegen de auto, dan maken ze er krassen op, trekken de spiegel er af, schoppen er deuken in. En dan breken ze in de auto in, dan overvallen ze oude mensen, en daarna steken ze woningen in de brand! Het is geen wonder dat er zo veel criminelen zijn! Je moet ze van klein af aanpakken!

Gerda: Zoals gewoonlijk overdrijf jij de zaken weer. Kom, laten we de tent maar opzetten.

Jannes: Dat heb ik toch al geprobeerd!

Gerda: Lees eerste de gebruiksaanwijzing maar eens door. *(geeft hem dikke folder)* Zo iets kun je niet zonder instructies.

Jannes: Voordat ik dat allemaal gelezen heb, is de vakantie voor bij.

Gerda: Alleen maar de bladzijden in het Nederlands. Stel je toch niet zo aan!

Jannes: *(bladert)* Engels, Frans, Spaans, Italiaans, Turks, Japans....

Gerda: Man, geef maar hier! Hier zijn de bladzijden in het Nederlands, dus gewoon lezen, ja!

Jannes: Gefeliciteerd met uw nieuwe tent. Nou dat is mooi, dank je wel zal ik dan maar zeggen. U moet eerst de tent uitpakken. *(pakt de tent weer in)*

Gerda: Wat heeft dat te betekenen?

Jannes: Ik pak dat ding in, anders kan ik 'm niet uit pakken, zo staat het daar toch!

Gerda: Het is toch niet te geloven, lees verder!

Jannes: *(beledigd, laat de stangen vallen)* Eerst moet ik het volgens dit boekje doen, en dan weer niet, wat mankeert je toch. *(leest*

verder) Begin de opbouw van de tent met de... de... Fris...
Friscommunicatiestick..., wa... wat is een Friscommunicatiestick?


Gerda: Geef eens op! (*leest*) Fatsoenlijk lezen heb je dunkt me niet geleerd! Daar staat Firstcombinationstick en dat zijn deze verbindingdelen van plastic!

Maike: (*van rechts, tegen Jannes*) Hebt u daar net bij de auto een kind weggestuurd en bij de oren gepakt ?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto